

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Zuzany Šnejdrové, Ph.D., a soudkyň Mgr. Barbory Berkové a Mgr. Jany Volkové ve věci

žalobce: **B. B.**
bytem S. 1087, X V. M.
zastoupený advokátem Mgr. Ladislavem Bártem
sídlem Purkyňova 6, Ostrava

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 28. 2. 2018, č. j. MV-6879-4/SO-2018

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Ministerstvo vnitra (dále jen „správní orgán I. stupně“) rozhodnutím ze dne 12. 12. 2017, č. j. OAM-2476-55/PP-2017, zamítlo žádost žalobce o vydání povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka občana Evropské unie za účelem sloučení s manželkou dle §

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

87e odst. 1 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, neboť dospělo k závěru, že se žalobce dopustil obcházení zákona s cílem získat povolení k přechodnému pobytu na území ČR účelovým uzavřením manželství.

2. Žalovaná v záhlaví označeným rozhodnutím zamítla odvolání žalobce a potvrdila rozhodnutí správního orgánu I. stupně.
3. Žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě dne 4. 4. 2018 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalované i správního orgánu I. stupně. Žalobu podal žalobce původně bez jakýchkoli tvrzení o tom, z jakých skutkových a právních důvodů rozhodnutí žalované napadá, toliko požádal o přiznání odkladného účinku žalobě. Podáním doručeným soudem dne 6. 4. 2018 poté žalobce formuloval žalobní bod, a to tak, že napadá rozhodnutí žalované, *neboť nebyly splněny podmínky § 87e odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců, neboť se žalobce nedopustil obcházení zákona s cílem získat povolení k přechodnému pobytu na území, neboť uzavření manželství s jeho manželkou nebylo účelové. Zdůraznil, že správní orgán I. stupně i žalovaný nesprávně vyhodnotili obsah výpovědi žalobce a jeho manželky, jakož i jazykovou nevybavenost žalobce a zcela zavádějícím způsobem dospěli k nesprávnému názoru o údajné účelovosti jejich manželství. Ve skutečnosti bylo manželství uzavřeno z lásky a žalobce s manželkou od začátku plánovali společný život.* Dále uvedl, že žalobní bod formuluje prozatím stručně, neboť mu nebylo prozatím umožněno seznámit se s kompletním spisovým materiálem.
4. Žalovaná navrhl, aby soud žalobu zamítl, přičemž odkázala na žalobou napadené rozhodnutí.
5. Při jednání soudu dne 29. 8. 2018, které se konalo za účasti tlumočníka, žalobce uvedl, že dokazování ve správním řízení bylo zcela nedostatečné, odbyté a od počátku směřovalo k zamítnutí žádosti. Účelovost uzavření manželství dle žalobce ve skutečnosti z ničeho nevyplývá a zjištěné skutečnosti byly dezinterpretovány. Správní orgán nesprávně přistoupil k aplikaci indikativních kritérií k určení, že se mohlo jednat, či jednalo o účelově uzavřený sňatek. Veškeré správním orgánem formulované pochybnosti v podstatě pramení z jazykové nekompatibility manželů. Správní orgány se křečovitě držely rozporů ve výpovědích, které však byly způsobeny právě onou jazykovou neslučitelností žalobce a jeho manželky. Oba manželé popsali dlouhou historii jejich vztahu a tři uskutečněné návštěvy manželky žalobce v Alžíru. V podstatných okolnostech si neodporovali. V jejich výpovědích bylo možné vystopovat rozpory, ty však pramenily zejména ze skutečnosti, že manželé dokonale neovládají žádný společný jazyk, tudíž mnohdy svým vzájemným sdělením zcela nerozuměli. Dále je nutné při interpretaci zjištěných rozporů přihlédnout ke skutečnosti, že žalobce a jeho manželka prožívali vztah velmi emotivně a iracionálně. Nebylo tedy pro ně podstatné např. to, kdo koho první požádal o ruku. Žádná skutečnost nesvědčí pro závěr, že by měl žalobce za uzavření manželství své manželce zaplatit. I pokud by správní orgán dospěl k závěru, že bylo uzavření manželství nestandardní, nemohl dospět k závěru, že bylo účelové. Stejně jako dle žalobce neexistuje návod na správné manželství, není nikde stanoveno, jak má vypadat úroveň jazykové vybavenosti manželů. Správní orgány mohly nabýt pochybnosti, avšak to mělo být důvodem pro další a podrobnější zkoumání skutečného stavu věci. Ten mohl být zjištěn zejména návštěvami v domácnosti manželů a pozorováním emotivního prožívání celé situace oběma manželi. Špatná finanční situace manželů nemůže k závěru o účelovosti uzavření sňatku vést. Bylo naopak zjištěno, že oba manželé se snaží prací v ČR tuto situaci zlepšit. Úvahy o tendenci

žalobce vycestovat za příbuznými do Francie, stejně jako úvahy o finanční motivaci jeho manželky k uzavření sňatku jsou pouhými spekulacemi. Dále uvedl, že je mu známo, že ve věci probíhaly úkony trestního řízení, avšak není mu známo, že by toto bylo nějakým způsobem skončeno a už vůbec ne, že by orgány činné v trestním řízení dospěly k závěru o protiprávnosti jednání žalobce.

6. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného [§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)].
7. Ustanovení § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ukládá žalobci povinnost uvést v žalobě konkrétní (tj. ve vztahu k žalobci a k projednávané věci individualizovaná) skutková tvrzení doprovázená (v témže smyslu) konkrétní právní argumentací, z nichž plyne, z jakých důvodů žalobce považuje napadené výroky rozhodnutí za nezákonné, přičemž každý žalobní bod je způsobilý projednání v té míře obecnosti, ve které byl formulován. Míra preciznosti žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit (shodně viz zejména rozsudek rozšířeného senátu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008 – 78, publikovaný pod č. 2162/2011 Sb. NSS a dostupný, stejně jako další rozhodnutí v rozsudku uvedená na www.nssoud.cz).
8. Žalobce, jak je citováno v odst. 3 rozsudku, v žalobě pouze negoval závěr správních orgánů o tom, že bylo uzavření jeho manželství účelovým, zákon obcházejícím jednáním, a dále namítl nesprávné hodnocení obsahu výpovědí jeho samého i jeho manželky, nesprávné hodnocení jejich jazykové nevybavenosti, a dále zavádějící způsob, jímž správní orgány dospěly k závěru o účelovosti uzavření manželství.
9. Žalobce tedy své žalobní námitky formuloval zcela obecně. Žalobce neuvedl, v čem měla nesprávnost hodnocení důkazů správními orgány spočívat, ani v jakém smyslu měl být způsob, jímž správní orgány dospěly k závěru o účelovosti uzavření manželství, zavádějícím. Krajský soud tudíž nemůže než obecně konstatovat, že správní orgán I. stupně i žalovaný v odůvodnění svých rozhodnutí v odůvodnění svých rozhodnutí podrobně popsali skutková zjištění, jež vyplynula z provedených důkazů, zejména výpovědí žalobce a jeho manželky, tento popis zcela odpovídá obsahu protokolů, v nichž byly tyto výpovědi zachyceny, následně správní orgány hodnotily provedené důkazy jak jednotlivě, tak zejména ve vzájemné souvislosti, podrobně a detailně poukázaly na rozpory, které ve výpovědích žalobce a jeho manželky panovaly, a dále uvedly, existence jakých okolností je ve svém souhrnu vedly k závěru o účelovosti uzavření sňatku. Na argumentaci správních orgánů přitom krajský soud neshledal nic zavádějícího, jak tvrdil v žalobě žalobce. Žalobu proto krajský soud hodnotí jako nedůvodnou.
10. Uved-li žalobce v žalobě, že podrobnějším rozvedení jeho obecných námitek brání neznalost správního spisu, pak krajský soud uvádí, že z obsahu předloženého správního spisu nevyplývá, že by žalobci bylo správními orgány jakkoli bráněno ve výkonu jeho práva nahlížet do spisu. Obsahem spisu správního orgánu I. stupně jsou zejména listiny, které jako důkaz doložil sám žalobce, popř. protokoly o výsleších, jímž byl žalobce osobně přítomen, obsahem spisu žalovaného je toliko rozhodnutí správního orgánu I. stupně, odvolání žalobce, předkládací zpráva, výpis z evidence cizinců a samotná žalobou napadené rozhodnutí. Krajskému soudu proto není zřejmé, v čem měla neznalost správního spisu, bránící žalobci v žalobě podrobně argumentovat, spočívat. Konečně krajský soud zjistil, že

žalobci bylo žalobou napadené rozhodnutí doručeno dne 7. 3. 2018, žalobce dne 20. 3. 2018 požádal o pořízení kopie celého správního spisu, přičemž správní orgán I. stupně žádosti vyhověl a dne 9. 4. 2018 jej vyrozuměl o možnosti převzetí fotokopie spisu, kterou si žalobce následně převzal. Žalobci tedy nic nebránilo uvést v žalobě konkrétní námitky proti žalobou napadenému rozhodnutí.

11. Namítal-li žalobce při jednání soudu dne 29. 8. 2018, že skutkový stav byl správními orgány zjištěn nedostatečně a že správní orgány měly zkoumat skutkové okolnosti podrobněji, jde o nový žalobní bod, uplatněný v rozporu s § 71 odst. 2 s. ř. s. po uplynutí lhůty k podání žaloby, a tudíž žalobní bod nepřipustný. V žalobě totiž žalobce obecně brojí pouze proti způsobu hodnocení důkazů, nikoli proti nedostatečnosti skutkových zjištění.
12. K dalším námitkám, jimiž se žalobce snažil rozvinout zcela obecná tvrzení uvedená v žalobě, krajský soud předně uvádí, že hodnocení důkazů je věcí správního orgánu a je ovládáno zásadou volného hodnocení důkazů. Podle § 50 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř.“), správní orgán hodnotí podklady, zejména důkazy, podle své úvahy; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci. Ke správnému a úplnému zjištění skutkového stavu správní orgán shromažďuje důkazy, které pak při rozhodování o tom, zda jsou splněny podmínky pro vyhovění žádosti účastníka o udělení toho kterého pobytového oprávnění, hodnotí podle své úvahy, a to každý důkaz jednotlivě a všechny důkazy ve vzájemné souvislosti. Hodnocení důkazů je myšlenková činnost správního orgánu, kterou je provedeným důkazům přisuzována hodnota závažnosti pro rozhodnutí, hodnota zákonnosti a hodnota pravdivosti. Při hodnocení důkazů z hlediska jejich závažnosti správní orgán určuje, jaký význam mají jednotlivé důkazy pro jeho rozhodnutí a zda je lze v dané situaci použít (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2005, č. j. 1 Afs 63/2004 - 66).
13. Těmto nárokům správní orgány obou stupňů zcela dostály. Správní orgán I. stupně ve svém obsáhlém rozhodnutí popsal, jaké konkrétní skutečnosti zjistil zejména z výpovědí žalobce a jeho manželky. Není přitom pravdou, že by se správní orgán I. stupně křečovitě držel rozporů ve výpovědích. Správní orgán I. stupně popsal skutečnosti, v nichž se výpovědi žalobce a jeho manželky o okolnostech jejich sňatku, o událostech, jež jeho uzavření předcházely, jakož i o průběhu jejich manželského soužití rozcházel, přičemž rozpory, které takto identifikoval, nelze označit za marginální (v podrobnostech viz str. 16 a 17 rozhodnutí správního orgánu I. stupně a rovněž str. 4 až 6 rozhodnutí žalovaného) a nejedná se rozpory, jež by byly zaviněny nedostatečnou znalostí společného jazyka. Pokud jde o jazykovou nevybavenost žalobce a jeho manželky, jež jim dle správních orgánů obou stupňů bránila v běžné komunikaci, pak se krajský soud ztotožňuje se správními orgány obou stupňů v závěru, že neznalost společného komunikačního jazyka byla bezpochyby prokázána, přičemž tato je významným indikativním kritériem poukazujícím na možné účelové uzavření sňatku. Správní orgány obou stupňů přitom zcela trefně poukázaly nejen na neznalost společného komunikačního jazyka žalobcem a jeho manželkou na počátku jejich tvrzeného vztahu, nýbrž i na skutečnost, že k žádnému významnému posunu v této oblasti nedošlo ani po uplynutí doby a na skutečnost, že žalobce svůj deklarovaný záměr docházet do kurzů češtiny nerealizoval. Krajskému soudu není zřejmé, jakým způsobem by měly dle představy žalobce přihlídnout správní orgány k emotivnímu prožívání manželů. Správní orgány učinily ve věci skutkový závěr z objektivních skutečností, které

v řízení správní orgán I. stupně zjistil, a tyto skutečnosti podrobily přezkoumatelnému hodnocení. Hodnotící závěry správních orgánů obou stupňů jsou zcela logické a přesvědčivé, přičemž krajský soud neshledal žádné pochybení při aplikaci indikativních kritérií dle Sdělení Komise Evropského parlamentu a Rady ze dne 2. 7. 2009.

14. Jelikož neshledal krajský soud žalobní body důvodnými, žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
15. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. a vychází ze skutečnosti, že úspěšné žalované nevznikly v řízení žádné náklady přesahující rámec její obvyklé administrativní činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 29. srpna 2018

JUDr. Zuzana Šnejdrlová, Ph.D. v. r.
předsedkyně senátu